

Чинтула

Публикувано в книга "Холо" с. 1849 г.

"Къде блестим ти Искра Любородна?"

днс. № 10999

Това дете не беше като другите. Всеки го забелязваше. Първа майка му беше обърнала внимание на чудните навици които имаше вторият и син. Защото трите момченца, които растяха в къшурката на Петър Чинтула, най=сиromашката в махалата "Гир чене", добри се отличаваше от Димитър и Иванчо най-много с неутолимата си любознателност.

Всичко му правеше впечатление, всичко искаше да знае, да разбере.

- Мамо, изпей ми пак песента за Злати войвода...

- Мамо, вярно ли е, че на Кум-бунар орлите потапят орлетата в извора, преди да ги пуснат да хвърчат?

- Мамо, може ли да се преброят звездите?

- Тате, защо се казваме българи?

Чинтульт беше неграмотен лозар и не знаеше какво да отговори на сина си. Но твърде скоро разбра, че от него няма да стане нито абаджия, нито земеделец. Нямаше у това момче мерак да прекопава лозето, да пренася кътици и дърва с катъра, да помага на баща си когато работи кебета през дългите зимни нощи. Ала грабнеше ли в ръце никоя изпокъсана стара книга, не я пущаше докато не я изчете докрай. Беше ги вече научил наизуст, след като старият даскал Никола, след като калугерът отец Сава, го биха запознали с четмо и писмо. А това биха един препис на Паисиевата искория "Софронието", "Рибният" буквар...

Ясно беше че Доброто е кадърен даскал да стане. Затова баща му го записа при даскал Димитраки, за да изучи елинскията, та да води сметки в тъфтерите на богатите търговци, които купуваха и продаваха в далечни страни и си слухеха с гръцкия език.

Момчето научи не само да пише и смята по елински, но прочете и цялата "Илиада". Така за пръв път узна красотата на словото в класически строфи на Омир.

Понякога майка му се стряскаше посрещ нощ от никакъв ~~адъл-дълът~~ лек шум - вратата на собата беше скръзнала едва чуто. Добри го нямаше под ^(викрачи) чергата. От прозорчето тя видя момчето седнало на пейката под ореха, унесено загледано в звездното небе.

- Добре... - позваваше изпламено тя. - Какво ти е, чедо?

- Слушам славя...